

עמ"ת (מרכז) 27382-08-24 - מדינת ישראל נ' אביחי אמסלם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

20 אוגוסט 2024

עמ"ת 27382-08-24

לפני : השופט יעקב שפסר

מדינת ישראל

העוררת:

נגד

אביחי אמסלם

המשיב:

ע"י ב"כ עו"ד שוקרי אבו טביק

החלטה

1. ערר על החלטתו של בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט הבכיר ד' שוהם) מיום 11.8.24 במ"ת 51648-07-24, לפיה הורה על שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים - מעצר בית בפיקוח, התחייבות עצמית וערבות צד ג'.

2. רקע הערר וההחלטה שביסודו הוא כתב אישום שהוגש נגד המשיב, ובו מואשם הוא בפציעה כשהעברין מזויין, איומים והחזקת סכין, זאת בגין אירוע מיום 16.7.24 בשעות הערב, עת שהה הוא בפארק הסמוך לבית המתלונן כשהוא תחת השפעת אלכוהול ונושא באמתחתו סכין קצבים שאורכה 21 ס"מ (בעלת להב של 16 ס"מ). בהמשך, הצמיד המשיב את פניו לפני המתלונן, הוציא את הסכין והצמידה לצווארו תוך שאמר לו "מתאים לי לדקור מישהו או להרוג מישהו". בחלוף כשעה ולאחר שברח המשיב מהמקום, שב הוא למקום ובידו הסכין. המתלונן עלה לדירתו, הצטייד בגז פלפל וירד בחזרה למקום ביחד עם אביו על מנת לעכב את המשיב. בהמשך צעק לעברו המתלונן שהוא מחבל, אביו זרק לעברו בקבוק והתקרב על מנת לנטרלו, בשלב זה פצע המשיב את אביו של המתלונן בסכין ברגלו. המתלונן ואביו עכבו את המשיב עד להגעת שוטרים למקום.

3. בהחלטתו ציין בית המשפט קמא, כי למשיב עבר פלילי ובין היתר 4 הרשעות קודמות בשנים 2014-2020 בעבירות סמים, התפרצות לבית מגורים, תקיפה ואיומים, והוא אף ריצה בעברו 30 חדשי מאסר. אלא שהדקירה בוצעה לאחר שהמשיב הותקף על ידי המתלונן ואביו ונזקק לטיפול רפואי. לפיכך סבר בית המשפט קמא, כי בנסיבות תיק זה ולמרות עברו הפלילי ולאחר שהתרשם מהמפקחים המוצעים, יש מקום לשחררו לחלופת מעצר שתמנע ממנו המשך ביצוע עבירות מסוג זה.

4. תמצית טיעוני העוררת היא, כי לא ניתנה על ידי בית המשפט קמא כל התייחסות למסוכנות הצפויה מהמשיב, זאת משעולה כי המשיב מבצע את העבירות תחת השפעת אלכוהול וכי עושה הוא

שימוש בסמים ובאלכוהול באופן שיטתי. העוררת מדגישה כי מדובר במשיב שהצטייד מבעוד מועד בסכין קצבים, כשללא כל הכרות מוקדמת או סיבה כלשהי, הצמידה לצווארו של המתלונן. עוד טוענת העוררת כי שגה ביהמ"ש קמא, שעה שלא מצא בעברו הפלילי של המשיב גורם מגביר סיכון, וכן שמצא לשחרר את המשיב למעצר בית בעיר לוד, מבלי שנתן את דעתו לכך שהמתלוננים מתגוררים בלוד, שם גם אירע האירוע נושא כתב האישום. לא למיותר לציין כי לא נקבעו אף כל תנאי הרחקה או איסור יצירת קשר עם מי מהמתלוננים. העוררת מלינה אף בנוגע לטיב המפקחים - אחיו צעיר ממנו ויתקשה לדעתה לפקח עליו, האם מסרה מידע שקרי ביחס אליו, ובחקירותיהם במשטרה לא ידעו ההורים על מאפייני צריכת הסמים של המשיב. כן לא ידעו כלל היכן מסתובב המשיב בלילות. כן טוענת העוררת שבית המשפט קמא נמנע מלקבוע הפקדת ערובה כספית מצדו של המשיב. לבסוף, טוענת העוררת כי היה מקום לקבל חוות דעת מקצועית מטעם שירות המבחן לבחינת מסוכנותו של המשיב, קודם מתן החלטה על שחרורו.

5. ב"כ המשיב עותר לדחיית הערר וסומך את ידו על החלטת בית המשפט קמא. תמצית טיעוניו היא כי לא מדובר בפציעה חמורה והמתלונן לא נזקק כלל לטיפול רפואי. ב"כ המשיב מפנה לעובדה כי האירוע השני אירע ביוזמת המתלונן ואביו דווקא, אשר חיפשו את המשיב וחשבו שהוא מחבל. המשיב עצמו נזקק לטיפול רפואי ונלקח לבית החולים לאחר שנחבל ע"י המתלונן ואביו שחשדו שמדובר במחבל. בית המשפט בדק את החלופה ומצאה מתאימה. הוריו נטולי עבר פלילי וגם אחיו, למרות שהוא צעיר בגילו מהמשיב יכול להוות חלופה מתאימה.

6. לאחר שעיינתי בהחלטת בית המשפט קמא ושמעתי את טיעוני הצדדים, ואף ביקשתי וקיבלתי לעיוני את מכלול חומר החקירה בתיק, לא מצאתי מקום להתערבותי, למעט בתנאי השחרור שיפורטו בהמשך.

7. בית המשפט קמא ציין בצדק, כי ניתן למעשה לחלק את האירוע לשתי פעימות: בחלקו הראשון, אכן הסתובב המשיב עם סכין ואיים בה על המתלונן. מיד לאחר מכן - ברח מהמקום. בחלקו השני של האירוע, כך נראה לכאורה, ומתוך מחשבה כי מדובר במחבל, היו אלה דווקא המתלונן שנטל את היוזמה לידי, עלה לביתו להביא גז פלפל וירד לחפש את המשיב על מנת לעכבו. בהמשך משמצאו אותו המתלונן ואביו, השליכו הם בקבוק לכיוון המשיב. לאחר מכן הם רצו אליו כשהם צועקים "מחבל" והתקרבו כדי לנטרלו. בשלב זה הרים המשיב את הסכין, פצע את אביו של המתלונן ברגלו, והשליך את הסכין. המתלונן ואביו עכבו את המשיב בכך שהצמידו אותו לקרקע ולגדר הסמוכה עד להגעת השוטרים.

8. מבלי שתשתמע הקלת ראש חלילה בחומרת האירועים, מלמדת בחינת הראיות בתיק על פציעה קלה ושטחית ביותר, בבחינת שריטה גרידא, אשר לא נראה שגרמה לנזק ממשי. אינני בטוח שתוצאה זו, שיכולה כמובן היתה להסתיים באופן קשה הרבה יותר, היתה קורית לולא פעלו המתלונן ואביו למגע עם המשיב, שבאותה עת לא התקרב כלל אליהם.

9. ציינתי עובדה זו, לא על מנת להקל ראש חלילה בחומרת האירוע ובפוטנציאל הסיכון שנבע ממנו - אדם המצוי תחת השפעת אלכוהול מסתובב עם סכין קצבים בידו במקום ציבורי. אלא שכידוע, חומרת העבירה כשלעצמה, אינה מצדיקה שלא לשקול חלופת מעצר, שעיקר עניינה הוא מניעת ומשמעותה מניעת סיכון לציבור, מפניו של המשיב, אם לא יהיה עצור ממש עד לתום ההליכים

בעניינו, כשניתנת כמובן עדיפות לשחרור בתנאים על פני מעצר.

10. בעניין זה מוקנית כידוע לבית המשפט הפרוגטיבה לבחון את הנושא, בהתאם לנסיבות ולשיקול דעתו ותבונתו, וככל שמוצא הוא אפשרות לחלופת מעצר, הרי שיש להעדיף על פני מעצר ממש.

דעתי היא כי במכלול הנסיבות הנוגעות לעניינו, לא שגה בית המשפט בהחליטו לשחרר את המשיב, ולהמנע מהזמנת תסקיר מעצר בעניינו. שירות המבחן עמוס לעייפה ואין צורך בכל מקרה להעמיס עליו תיקים נוספים. אכן, כידוע, "תסקיר מעצר ודאי עשוי לשמש כלי עזר יעיל לבחינת המסוכנות וטיב החלופה. אולם, אין בכך לומר כי ללא תסקיר מעצר מנוע בית המשפט מלהידרש לשאלות המונחות בפניו, ולצורך כך הוא רשאי לעשות שימוש בכלים אחרים דוגמת ההיגיון, השכל הישר וניסיון החיים" (בש"פ 2762/05 **אלירן מזגאונקר נ' מדינת ישראל**, נבו 24.3.2005). כך נהג בית המשפט קמא ולא ניתן לומר שבנסיבות העניין הכוללות, נפלה מלפניו שגגה בעשותו כן המצדיקה התערבות ערעורית.

11. לצד האמור, נראה לי כי יש אכן מקום לעבות קמעא את התנאים המגבילים שנקבעו, וזאת על מנת לנסות ולאייץ את מסוכנותו של המשיב. לפיכך, בנוסף לתנאים שנקבעו על ידי בית המשפט קמא בהחלטתו, יווספו התנאים הבאים:

א. הפקדה כספית בסך של 5,000 ₪.

ב. איסור יצירת כל קשר עם המתלוננים.

ג. מעצר בית מלא ומוחלט בכתובת שנקבעה על ידי בית המשפט קמא. המשיב לא יצא מפתח הבית לשום עניין ולשום צורך, למעט עפ"י הזמנת בית משפט. בכל מקרה, יהיה נוכח עם המשיב בבית בכל עת, משך 24 שעות ביממה אחד מהמפקחים שנקבעו, אשר ילווה אותו בכל עת לרבות במהלך כל יציאה לבית המשפט.

12. חומר הראיות שהוגש לעיוני מוחזר לב"כ העוררת.

ניתנה היום, ט"ז אב תשפ"ד, 20 אוגוסט 2024, במעמד הצדדים.

יעקב שפסר, שופט בכיר